

Yelena Andreyevna (Tirat 1)

Oyunun Adı: Vanya Dayı

Yazar: Anton Çehov

Çeviren: Ataol Behramođlu

YELENA ANDREYEVNA – Ah, hem tembellik içindeyim, hem de can sıkıntısı! (Susuş.) Benim varlığıma bile aldırmaksızın herkes kocama sövüyor yanımda. Herkes, “Zavallının yaşlı bir kocası var” demek istermiş gibi bakıyor yüzüme! Eğer Aleksandr’dan ayrılırsam, herkes, hatta çok iyi insanlar bile sevinecekler buna.. Buñ bu acımağlı bakışların, yazıkklanmalı iç çekişlerin tek bir nedeni var: Beni elde etme isteği. Az önce, ormanları akılsızca mahvettiğinizi, bu yüzden kısa süre sonra yeryüzünde hiçbir şey kalmayacağını söylüyordu Orman Cini. İşte tıpkı bunun gibi, insanları da akılsızca mahvediyorsunuz. Öyle ki, kısa süre sonra ne içten bir bağlılık, ne de başkalarının mutluluğu için kendini feda edebilme yeteneği kalacak yeryüzünde. Başka birisinin sadık karısına karşı niçin kayıtsız kalamıyorsunuz? Çünkü Orman Cini haklı: Bir yakıp yıkma şeytanı var hepimizin içinde. Ne ormanlara, ne kuşlara, ne kadınlara ne de birbirinize acıyorsunuz.

Söyleyin şu Fyodor İvanıç’a, terbiyesizlikleri can sıkıcı olmaya başladı artık. Her şeyin bir sınırı vardır. Gözlerimin içine bakarak ve herkesin yanında, evli bir kadına olan aşkından söz ediyor. Doğrusu, çok zekice bir davranış.

Fakat, ne hoş bir insan şu Orman Cini! Bize sık sık geliyor ama, sıkılğanlığım yüzünden bir kere bile gerektiğince konuşamadım onunla, güler yüz göstermedim. Ya kötü; ya da kendini beğenmişin biri sanıyordur beni. Jorj, ikimiz de can sıkıcı, usanç verici insanlar olduğumuz için böyle dost olmalıyız sizinle. İkimiz de can sıkıcı insanlarız! Böyle bakmayın yüzüme, hoşlanmıyorum.